

ren kunne fastsætte regler, hvorefter der ikke skal gives meddelelse om visse udlæg. Denne regel foreslås indføjet, fordi det i almindelighed ikke vil have interesse straks at få oplysning om udlæg af kontante beløb, indbogenstande, almindelige pantebreve og obligationer o. lign.

Til § 1, nr. 4.

Med den foreslåede formulering af § 19 kommer det klart frem, at reglerne om værdifastsættelsen i kildeskattelovens § 16, stk. 3 og 4, også skal gælde for de begrænset skattepligtige boer. Derimod skal reglerne i § 16, stk. 1, 2 og 5, om skattefrihed ikke gælde for sådanne boer.

Til § 1, nr. 5 og 6.

Forslagene er af redaktionel karakter og tager sigte på at tydeliggøre, at aktiverne skal medregnes til deres værdi i handel ogandel.

Til § 1, nr. 7.

Med den foreslåede formulering af § 20 A kommer det klart frem, at reglerne om værdifastsættelsen i kildeskattelovens § 16, stk. 3 og 4, også skal gælde for genoptagelsesboer. Derimod skal reglerne i § 16, stk. 1, 2 og 5, om skattefrihed ikke gælde for sådanne boer.

Til § 1, nr. 8.

Med den nu foreslåede formulering af kildeskattelovens § 16, stk. 3 og 4, er bestemmelsen i § 20 B, stk. 3, 4. pkt., uden selvstændig betydning, og den foreslås derfor ophævet.

Til § 1, nr. 9.

Efter de foreslåede bestemmelser i § 20 D, stk. 2, i kildeskatteloven gøres det til en betingelse for at få boet udleveret til privat skifte, at der forinden af samtlige arvinger og den boslodsberettigede ægtefælle udpeges en person, til hvem krav efter § 14, stk. 2, i kildeskatteloven om afsluttende ansættelse og regulering af afdødes foreløbige skattebetaling og andre meddelelser om dennes og boets beskatningsmæssige forhold og om arveafgiften kan rettes på samtliges vegne. Reglen svarer til § 28, stk. 1, i forslaget om ændring af arveafgiftsloven (den hidtidige arveafgiftslovs § 26, stk. 3). Hvor der er flere anmeldelsespligtige vedrørende en arveafgiftsmæssig erhvervelse, som ikke er inddraget under noget skifte her i landet, skal der efter den nævnte bestemmelse i arveafgiftsloven på tilsvarende måde i anmeldelsen udpeges en person, som kan modtage meddelelse om arveafgiften på samtliges vegne.

Når § 20 D, stk. 2, om udpegningen af en adressat gør det til en egentlig betingelse for, at boet kan

skiftes privat, skyldes det, at det er praktisk umuligt, især for kildeskattedirektoratet, at gennemføre en korrespondance med samtlige de privatskiftende arvinger.

Det er efter § 20 D, stk. 2, kun arvingerne og den boslodsberettigede ægtefælle — men ikke legatøren — der skal udpege en enkelt person som modtager af de skattemæssige og afgiftsmæssige meddelelser. Ofte vil legatøren ikke have nogen interesse i at få oplysning om de nævnte skattemæssige forhold. Det gælder især, hvor legatøren skal have en vis sum penge eller genstande, som ikke har nogen skattemæssig betydning. Hvis genstandslegatøren har interesse i at modtage meddelelse om forhold i forbindelse med afdødes eller boets beskatning eller arveafgiften, og han ikke føler sig sikker på, at boet giver ham oplysningerne, må han rette henvendelse til skattemyndigheden for at sikre sig, at der tilgår ham en særskilt underretning om de forhold, der har betydning for ham.

Til § 1, nr. 10.

Forslaget er af redaktionel karakter og tager sigte på at tydeliggøre, at aktiverne skal medregnes til værdien i handel ogandel.

Til § 1, nr. 11.

I det oprindelige lovforslag om beskatningen af dødsboer (F. 85/Folketingsåret 1968-69) havde reglerne i § 30, stk. 5, om enearvingens ret til at kræve avancen på boets aktiver undergivet beskatning i boet en selvstændig betydning. Under lovforslagets behandling i folketinget ændredes § 33, stk. 3, om det såkaldte „arvingskøb“, idet der tillagdes boet som sådant ret til at kræve beskatning af avancen på udlagte aktiver. Med denne ændring af § 33, stk. 3, har § 30, stk. 5, om enearvingens særlige ret imidlertid mistet sin selvstændige betydning, og bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

Til § 1, nr. 12.

Forslaget er en konsekvens af forslaget under § 1, nr. 11.

Til § 1, nr. 13 og 14.

I § 32, stk. 2 og 3, findes regler om, at underskud i den skattepligtige indkomst hos længstlevende ægtefælle eller hos boet kan overføres til fradrag henholdsvis hos boet og hos længstlevende ægtefælle. En sådan overførsel er imidlertid ikke mulig i det indkomstår, hvor skiftebehandlingen afsluttes. Det skyldes, at boet skal gøre sin skattepligtige indkomst op allerede på afslutningstidspunktet, medens